

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) a rendőri szerv vezetője (tájékoztatásul)
- 5) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos elektronikus úton (e-mail) panaszt terjesztett elő, a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés kapcsán. A Panaszos kérte, hogy a rendőri intézkedés elleni kifogásait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos panaszában előadta, hogy férje közösen nevelt egyik gyermekükért ment az iskolába. Férjétől kapott egy SMS értesítést arról, hogy vélhetően késni fog, ennek okát nem részletezte.

Ezek után kb. egy óra elteltével férje felhívta telefonon és csak annyit mondott, hogy kiskorú veszélyeztetése miatt bevitték a Rendőrkapitányságra, és kérte a Panaszost, hogy – kisebbik gyermekükkel együtt – menjen be a rendőrségre.

A Panaszos nem értette a dolgot és próbálta telefonon visszahívni a férjét, de az nem vette fel a telefonját.

A Panaszos a kisgyermekével együtt bement a rendőrségre, de nem várta ki a sorát, ezért hazament. Otthon tovább próbálkozott telefonon keresztül felhívni a férjét, de nem járt sikerrel, férjéről és nagyobbik gyermekéről nem tudott semmit.

Aznap késő éjszaka rendőrök jelentek meg a lakásuknál, amikor már a kisebbik gyermekük aludt. A rendőrök megkérték a Panaszost, hogy menjen velük a rendőrségre, ezért a Panaszos kénytelen volt felkelteni 4 éves kislányát.

A Panaszosnak a 4 éves kislányt a kórház gyermekosztályán kellett hagynia, ahol megvizsgálták. Ezek után előállították a Rendőrkapitányságra, ahol kb. * órát kellett a fogdán töltenie.

A Panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat kifogásolta:

- előállítását;
- előállításának az időtartamát.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében biztosított emberi méltósághoz, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyes szabadsághoz és a VI. cikkében rögzített jó hírnévhez való alapvető jogát.

A Panasztestület vizsgálata során arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrök kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában fogatosítottak intézkedést a Panaszossal szemben, ugyanis – a bejelentést követően – a rendőrség részéről intézkedési kötelezettség állt fenn.

A Panasztestület – a személyes szabadságot korlátozó intézkedés kapcsán – ugyanakkor arra a megállapításra jutott, hogy az előállítás végrehajtása során téves jogszabályi hivatkozás került rögzítésre, ebből kifolyólag sérült a Panaszos személyi szabadsághoz, illetőleg a tisztességes eljáráshoz való joga. A Panasztestület kifejtette továbbá, hogy megítélése szerint azzal, hogy tévesen jelölték meg az előállítás jogalapját, feltételezhető az is, hogy a Panaszos tájékoztatása is tévesen került végrehajtásra, ezzel a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme is megállapítható.

A Panasztestület megállapította továbbá, hogy az előállítás időtartama kapcsán nem sérült a Panaszos személyi szabadsághoz való joga.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a Panaszos aláírással ellátott elektronikus (e-mail) panaszbeadványa;
- az elfogás végrehajtásáról szóló jelentése;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Őr- és Kísérőszolgálati Alosztályon rögzített, az előállított, elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozat;
- az előállítás időtartamáról szóló igazolása;
- iskolapszichológus feljegyzése;
- iskolapszichológus feljegyzése;
- a kórlap;
- tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyv;
- tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyv;
- védő kirendeléséről szóló határozat;
- kiskorú ideiglenes hatályú elhelyezéséről szóló határozat;
- kiskorú ideiglenes hatályú elhelyezéséről szóló határozat;
- gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv;
- jelentés;
- jelentés;
- átirat;
- átirat;
- a Robotzsaru Neo Integrált ügyviteli és ügyfeldolgozó rendszerben készült (kinyomtatott), „Ügyirat adatai” című és a Rendőrkapitányság ügyében végzett eljárási cselekményeket rögzítő adatlap.

III.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során az aláírással ellátott elektronikus (e-mail) panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a Panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amely előzmények a II. részben felsorolt bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A rendőrök *-n * óra és * óra közötti időben gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el a Rendőrkapitányság alárendeltségében és illetékességi területén.

Rádión keresztül * órakor utasítást kaptak a Tevékenység-irányítási Központtól, hogy vonuljanak az Iskolába, mert onnan bejelentés érkezett egy családon belüli gyermekbántalmazásról.

A rendőrök a helyszínre érkezést követően * órakor felvették a kapcsolatot az Iskola igazgatójával, aki az alábbi tájékoztatást adta.

Az iskolában egy fejlesztő foglalkozásán vett részt egy gyermek, ahol először a gyogyepedagógusnak, majd az iskolapszichológusnak beszélt arról, hogy édesanyja és a nevelőapja feltételezhetően fegyelmezési szándékkal, különböző módszerekkel bántalmazzák őt és az 5 éves leánytestvérét.

A kislány elmondását követően az Iskola telefonon keresztül azonnal értesítette a Gyermekjóléti Központtal, majd feljegyzést készítettek a gyermek által előadottakról. A Gyermekjóléti Központ munkatársai személyesen megjelentek az Iskolában, majd tájékoztattak a történetekről. Eközben az iskolaorvos megvizsgálta a kislányt és megállapította, hogy testén található külsérelmi nyomok, sérülések kb. 4-5 napos bántalmazásból származhatnak. A kislány a Gyermekjóléti Központ munkatársainak is beszélt a bántalmazásokról és elmondta, hogy segítséget szeretne kérni, de a családjához ragaszkodik, onnan nem kíván kikerülni.

Ezt követően az Iskolába behívták a kislány édesanyját [a Panaszost], ahol az Iskola és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai közösen tájékoztatták a történetekről és a lehetséges jogi következményekről, továbbá tájékoztatták, hogy indítványozni fogják a gyermek védelembe

¹ Pl.:

1/2004. Büntető jogegységi határozat,
BH2009. 230,

Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

vételét. Az édesanya [a Panaszos] vállalta az együttműködést és ígéretet tett arra, hogy nem bántalmazza többet a kislányt.

Másnap, azaz *-n a reggeli órákban az iskolapszichológus az iskolában felkereste a kislányt, aki elmondta, hogy otthon nagyon haragudtak rá és ordibáltak vele azért, mert beszélt a bántalmazásokról, az édesanyja [a Panaszos] megtépte a haját és még vacsorát sem kapott. A kislány miközben beszélt a történekről sírt és láthatóan szorongott. Elmondta, hogy fél hazamenni, és nem szeretné, hogy továbbra is bántsák.

Az iskolapszichológus telefonon keresztül azonnal tájékoztatta a Gyermekjóléti Központ szakmai vezetőjét, akinek elmondta, hogy a kislány helyzete azonnali intézkedéseket tesz szükségessé, majd ezt követően az Iskola részéről – telefonon keresztül – bejelentést tettek a rendőrségre.

Az Iskolában megjelent rendőrök megkezdték az elsődleges intézkedések foganatosítását, ennek alkalmával adatgyűjtés és tanúkutatás végrehajtására került sor.

A Panaszos férje * órákor megjelent az Iskolában a kislány hazaszállításának szándékával. Az intézkedő rendőrök a helyszínen beszerzett adatok birtokában okkal feltételezték, hogy a Panaszos férje bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy, ezért bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállították a Rendőrkapitányságra.

A Rendőrkapitányság munkatársai * óra és * óra közötti időben – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései alapján – tanúként hallgatták ki az Általános Iskola igazgatónőjét.

Ezt követően a Rendőrkapitányság munkatársai a bántalmazott kislányt – az Iskola iskolapszichológusának kíséretében – a egészségügyi intézménybe szállították, ahol * óra és * óra közötti időben a kislány orvosi vizsgálatára került sor. A vizsgálat megállapította, hogy testén „*testi erővel elkövetett testi sértés*” nyomai, „*a medence és törzs alsó részének zúzódása*” látható. Az orvosi vizsgálat megtörténte az említett Kórház kórlapján került dokumentálásra.

Az orvosi vizsgálatot követően a Rendőrkapitányság munkatársai – a Be. rendelkezési alapján – az Iskola iskolapszichológusának * óra és * óra közötti időben történt tanúkihallgatását hajtották végre.

V.

A panaszban megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) Előállítás.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint:

„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1), (2) és (4) bekezdés b) pontja szerint:

*„(1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.
(2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
(4) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a könnyű testi sértést b) védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére, (...) követik el.”*

A Btk. 208. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy - ideértve a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt is, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él -, aki e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi, és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti, büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

Az ORFK utasítás 7. pont a) alpont második mondata szerint:

*„7. A bántalmazás bizonyíthatósága érdekében:
a) (...) Ha az Rtv. 33. §-ában foglalt feltételek fennállnak, a bántalmazó elszámoltatását a Rendőrség objektumában kell elvégezni;”*

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint *-n * órától gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el a Rendőrkapitányság alárendeltségében és illetékességi területén.

A Rendőrkapitányság az Rtv. 13. § (1) bekezdésben rögzített intézkedési kötelezettségből adódóan * órakor utasította munkatársait, hogy menjenek a helyszínre, ugyanis a Panaszos – a határozat IV. részében ismertetett előzmények alapján – bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy és állítsák őt elő a rendőrkapitányságra.

A helyszínen megjelent rendőrök * órai kezdettel megkezdték a Panaszos előállításának végrehajtását.

Megállapítható, hogy a rendőrség munkatársai az adatgyűjtések, a tanúkihallgatások, illetve a bántalmazott orvosi vizsgálata alkalmával beszerzett adatok birtokában okkal feltételezték, hogy a Panaszos bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy (Btk. 164. § (1) és (2) bekezdés, továbbá (4) bekezdés b) pont - testi sértés, Btk. 208. § (1) bekezdés - kiskorú veszélyeztetése), ezért az ORFK utasítás 7. pont a) alpontjának második mondatára figyelemmel és az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazási lehetőségére bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállították a Rendőrkapitányságra.

Megállapítom, hogy a rendőrök a cselekmény mielőbbi felderítéséhez fűződő bűnüldözési érdek, továbbá a Panaszossal szemben felmerült gyanú kizárásának vagy alátámasztásának igénye alapján indokoltan, kellő jogalappal döntöttek a Panaszos előállítása mellett, ezek alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

A Panasztestület – a személyes szabadságot korlátozó intézkedés kapcsán – arra a megállapításra jutott, hogy az előállítás végrehajtása során téves jogszabályi hivatkozás került rögzítésre, ebből kifolyólag sérült a Panaszos személyi szabadsághoz, illetőleg a tisztességes eljáráshoz való joga. A Panasztestület kifejtette, hogy megítélése szerint azzal, hogy tévesen jelölték meg az előállítás jogalapját feltételezhető az is, hogy a Panaszos tájékoztatása is tévesen került végrehajtásra, ezáltal a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme is megállapítható.

A Panasztestület megállapításával az alábbi indokok alapján nem értek egyet:

A Ket. 29. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A hatósági eljárás az ügyfél kérelmére vagy hivatalból indul meg.”

Megállapítható, hogy a személyes szabadságot korlátozó jelentésben az előállítás jogalapjaként tévesen, az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontját (*szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás*) rögzítették, jelölték meg.

Álláspontom szerint a tévesen alkalmazott jogszabályi hivatkozás, maga az előállítás végrehajtásának a jogszerűségét nem befolyásolhatja.

A rendőrségi dokumentumon szereplő hibás jogszabályi hivatkozás – megítélésem szerint – egy rendőrszakmai szakszerűtlenségnek tekinthető adminisztrációs hiba, amely a Panaszosnak joghátrányt, vagy jogsérelmet nem eredményezett.

Ugyanakkor fontos kiemelni, hogy a Panaszos e vonatkozásban nem terjesztett elő kifogást. Tekintettel arra, hogy jelen panasz eljárás kérelemhez kötött, így a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki. A bíróság töretlen gyakorlata szerint (*lásd pl: Fővárosi Törvényszék 20.K.31.855/2011/8. számú ítélete*) a közigazgatási eljárás során az alperesnek – azaz jelen esetben az Országos Rendőr-főkapitányságnak – csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon. Az előállítás végrehajtása során téves jogszabályi hivatkozás alkalmazása tárgyában érdemi vizsgálatára a Ket. 29. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – kérelem hiányában – jelen eljárás keretében nincs lehetőség.

2.) Előállítás időtartama.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

Az előállított, elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozat, illetve az előállítás időtartamáról szóló igazolás alapján megállapítható, hogy a Panaszos előállítása 02 óra 35 percen át tartott.

A Panaszos előállításának megkezdésekor vele volt 4 éves kislánya is, akit a személyes szabadságot korlátozó intézkedés közben egészségügyi intézménybe szállítottak orvosi vizsgálat végrehajtása céljából.

A Panaszos Rendőrkapitányságra történt előállítására, majd ott a rendőrkapitányság munkatásainak történt átadása *-n * órákor került foganatosításra.

A rendelkezésre álló – a II. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján megállapítható, hogy az előállítás fennmaradó időtartama alatt elkészítették a Panaszos előállításával kapcsolatos írásos dokumentumokat, a Panaszos tájékoztatást kapott jogairól, kötelezettségeiről, jogorvoslati lehetőségeiről, az előállító helyiség rendjéről, nyilatkoztatták az esetleges sérüléseiről, betegségeiről, egészségügyi állapotáról, vallásgyakorlásával kapcsolatos esetleges igényeiről, nyilatkoztatták továbbá fogvatartásával kapcsolatos értesítési szándékáról, dohányzási, illetőleg élelmezési igényéről is.

A tájékoztatások, illetőleg nyilatkozatok a „Nyilatkozat az előállított, elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” elnevezésű, szám nélküli nyomtatványon kerültek dokumentáltan rögzítésre.

A Robotzaru Neo Integrált ügyviteli és ügyfeldolgozó rendszer „Ügyirat adatai” elnevezésű, a Rendőrkapitányság által végzett eljárási cselekményeket rögzítő adatlapja alapján megállapítható, hogy a Rendőrkapitányság munkatársai * órákor a Be. 48. § (1) bekezdése alapján határozatban védőt rendeltek ki a Panaszos részére.

Ugyancsak az „Ügyirat adatai” elnevezésű adatlap alapján megállapítható, hogy a Rendőrkapitányság vezetője a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 72. § (1) bekezdésében foglaltak alapján * órákor a kiskorúak tekintetében határozatot hozott a kiskorúak ideiglenes hatályú elhelyezéséről.

Ezt követően a Panaszost *-n * órákor a személyes szabadságot korlátozó intézkedésből (előállítás) szabadon bocsátották, erről igazolás került kiállításra, mely igazoláson feltüntették az előállítás időtartamát, továbbá tájékoztatták a rendőri intézkedés elleni panaszjog lehetőségéről is. A Panaszos az igazolás tartalmát megértette, panaszt nem jelentett be, majd az igazolást aláírásával ellátta és egy példányt át is vett belőle. Ennek megtörténtét az „Igazolás” című, szám nélküli nyomtatvány támasztja alá.

Álláspontom szerint az előállítás ideje alatt végrehajtott intézkedések, eljárási cselekmények bevezetése és végrehajtása volt szükséges ahhoz, hogy a büntetőeljárást megnyugtatóan megalapozó információk és adatok beszerzésre kerüljenek és rendelkezésre álljanak, ezért szükségszerűnek ítélem meg a *-n * órától *-n * óráig (02 óra 35 perc) tartó előállítás időtartamát. **Mindezekre tekintettel a panasz e tekintetben is alaptalan.**

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a Fővárosi Bíróság több korábban hozott ítéletében² kifejtette, hogy „az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvételét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magában, semmiféle érdemi döntést nem eredményez. Az előállítást követően felvett adatok birtokában mérlegel és dönt a rendőrhatalóság arról, hogy az előállított személlyel szemben milyen eljárási cselekményt foganatosít.”

² Pl: Fővárosi Bíróság 20.K.32.593/2007/8. számú ítélete

Az előállítás időtartama kapcsán a törvényi szabályozás úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig (...)” tarthat. A szükséges idő ez esetben nyilvánvalóan, az előállítás során elvégzendő feladatokhoz rendelt időt jelenti. Az előállítás tartamát nem az előállított személy szubjektív, kényelmi szempontjai határozzák meg, és általában azt, az elkövetett cselekmény tárgyi súlya sem befolyásolja.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV cikk (1) bekezdése, és a VI. cikk;
- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (19) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 15. § (1) bekezdése, 29. § (6) bekezdése, 33. § (2) bekezdés b) pontja, 33. § (3) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93. § (6), (7) bekezdése;
- A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 164. § (1), (2) bekezdései, továbbá a (4) bekezdés b) pontja, a 208. § (1) bekezdése;
- A családon belüli erőszak kezelésével és a kiskorúak védelmével kapcsolatos rendőri feladatok végrehajtására kiadott 32/2007. (OT 26.) ORFK utasítás 3. pontja, 7. pont a) alpont második mondata, továbbá a b) alpontja.

Budapest, 2015. november 13.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**